

חליצה, גזרו עליה שלא יפטור אותה גט בלבד —

גזירה ביאה אחר הגט, משום ביאה אחר חליצה.

כי אם יראו האנשים שגם אחר הגט נחשבת הביאה ליבום מעולה, ולא גוזרים עליה שתחזור ותחלוץ, והם מדמים את החליצה לגט, יבואו להתיר גם לבוא עליה אחר החליצה.

ולכן גזרו שתחזור ותחלוץ, ואז יבינו האנשים שהגט אינו מועיל ביבמה, ולא יבואו לדמות את המצב שאחרי הגט למצב שאחר חליצה.

ואי ביאה פסולה לפי שביאה אחר מאמר היא —

כגון שעשה מאמר בזו, ובא על השניה, שהנבעלת צריכה גט וחליצה, וחברתה צריכה גם היא גט וחליצה —

גזירה ביאה אחר מאמר, משום ביאה אחר ביאה.

כי אם לא יצריכו אותה חליצה אלא רק גט, יטעו לחשוב שביאה אחר מאמר היא דבר מעולה, ויבואו גם להתיר ביאה ביבמה השניה אחר הביאה ביבמה הראשונה, ויבואו לפגוע באיסור אשת אח.

ומאי טעמא אמור רבנן שהאי חליצה פסולה, לאחר הגט או אחר מאמר, אין אחריה כלום? ואפילו יחזור ויעשה בה מאמר היא לא תצטרך גט, ואפילו יתן גט לשלישית הוא לא יועיל.

אמרי לתרץ: וכי מאי לגזור עליה?

נגזור שלא תועיל חליצה אחר הגט שלא יהיה אחריה כלום, אלא כן יהיה אחריה כלום, משום שמא יטעו אנשים וישוו חליצה לאחר הגט לחליצה אחר חליצה, ואם לא נגזור שלא תועיל חליצה פסולה יבואו להתיר גם חליצה אחר חליצה לשתי יבמות.

לא תצא מכך כל תקלה, כי מה בכך? והרי **כל כי הני — תחלוץ ותיזיל!**

ליגזור חליצה אחר מאמר, שלא תועיל, ויהיה אחריה כלום, משום חליצה אחר ביאה, שמא יתירו את היבמה שנבעלה, בחליצה בלא גט?

ומשינין: לא יטעו בכך אנשים.

כי אטו האם חליצה אחר מאמר — מי לא בעיא גט למאמרו, ואין די בחליצה?

ולכן בחליצה אחר ביאה נמי יבינו האנשים שבבעיא גט לביאתו.

ומה שאמרנו שאין אחר חליצה כלום, היא בדבר שעושים אחרי חליצה, שאם אחר חליצה הוא יעשה בחברתה דבר נוסף, כמו מאמר או גט או חליצה, הוא לא יאסר בקרובותיה של השניה!

אמר רבא:

אמר רבא: מאי טעמא דרבן גמליאל, שאמר נא-א

אין גט אחר גט בשתי יבמות או בשני יבמים, ואין הגט השני אוסר את היבם בקרובותיה?

משום **דמספקא ליה לרבן גמליאל, שני ספיקות:**

הספק האחד, **גט ביבמה, אי דחי, אי לא דחי.**